

HEVES ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI-DÍJ:
Egész évre . . . 8 kor. Negyed évre . . . 2 kor.
Fél évre . . . 4 kor. **Egyes szám 20 fillér.**
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
MACZKY EMIL.
TÁRS-SZERKESZTŐ:
DLUHOPOLSZKY BERTALAN

A lap szellemi részét illető közlemények a „Heves és Vidéke” szerkesztőségéhez, az előfizetési és hirdetési díjak, valamint nyilttéri közlemények a „Heves és Vidéke” kiadóhivatalához címzendők

Kapuzárás.

(J. E.) Vége az évetzáró iskolai vizsgálatoknak. Becsukták az iskolák kapuit s a tarka gyermek-sereg, egy része a mezőn dolgozik, nem ritkán becsületére méltó buzgalommal, más része jámborabb természetű állatokat legeltet a füves utfélen s egy töredéke: — nemesebb foglalkozást nem találván — csintalan magaviseletével kisebb kaliberű utcai betrányok felelősségre nem vonható hőségé avatja magát. Szóval itt a nagy — kelletténél sokkal nagyobb szünidő. Másképen az elmélkedés ideje.

Igen, mert elsősorban elmélkedik a szülő:

— Vajjon meglátszik-e gyermekemen az egy év hatása?

— Meg — felel magának.

— Haladt-e a tudományokban? kérdi újra.

— Haladt — felel ismét magának és nyakra főre dicséri a tanítót.

Igy elmélkedik az egyik. A másik azonban már másképen.

— Mit tud az én gyermekem? kérdi magában.

— Semmit — felel magának.

— Minek járt tehát iskolába? — kérdi tovább

— Éppen semminek — felel ismét és gyalázza a tanítót, a mint Isten tudnia engedi.

Az előbbi talán számot vetett s azután dicsért. Az utóbi azonban határozottan nem nézett szét s úgy gyalázott. Abban lehet elnézés, de ebben belátás egy szemnyi sincs.

Miért?

Elmélkedjünk csak fölötte.

A tanítók minőségéről levén szó konstatálhatom, hogy:

Van tanító, ki eleget tehetne kötelességének de — egyéniségében rejlő hibák folytán — nem tesz eleget; van tanító aki eleget tudna és akarja tenni kötelességének, de nem tehet, a la el nem háritható okok miatt; és végül van tanító, aki eleget tehet és tesz is kötelességének.

Az első tagadhatatlanul rossz tanító aki nem tanít mert nem szeret dolgozni. Még az a szerencse, hogy az ilyen tüneményszámba menő ritkaság.

A második jó tanító rossz körülményekkel, aki dolgozik ugyan,

de hibáján kívül eső okok miatt nem boldogul.

A harmadik szintén jó tanító jó körülményekkel, aki tanít is, boldogul is

A rossz tanító nem illik egy elmélkedés keretébe beszéljünk tehát a másik kettőről, akik egyforma körülmények mellett bizonyára egyformán jól felelnének meg köteleiknek.

Hogy erről beszélhessünk tudunk kell, hogy:

Van iskola, mely hiányos felszerelésű és tultömött; van rendes felszerelésű, de tultömött; van hiányos felszerelésű, de nem tultömött; s van végül rendes felszerelésű és nem is tultömött.

Az elsőben a legjobb tanító fáradozása is meddő marad. A másodikban már a rendes felszerelés segít neki nagyobb eredményt elérni. A harmadikban a tanítványok nem túl magas száma lehetővé teszi, hogy hiányos felszerelés mellett is szép eredményt érjen el. Természetes azonban, hogy oly sikerről itt sem lehet szó, mint a negyedikben, hol a rendes felszerelés épp úgy elősegíti az előhaladást, mint az a kedvező kö-

HEVES ÉS VIDÉKE JÁRCÁJA

Álmok.

Minden csak álom, röpke álom,
Az esküvés, a csók, beszéd,
Álom a szívünk balga vágya,
Mely illan, foszlik szertesztét.

Mig én rajongok te utánad
És lesem lépteid nyomát,
Te hidegen még rá se nézve
Egy más álom után tovább.

...Te mást szeretsz — én csakis téged —
— Egy harmadik meg engemet,
S az álmok röppenő világa
Ott van mindnyájunk felett. —

Bob.

A kitaszított.

— kép az életből —

Mintha az egekkel akarnának harcot
vivni az elemek, mintha vesztett féltelenségükben perbe akarnának szállni a Legmagasabbakkal! A fák lombtalan zuzmárás koronái ragyogva hajladoznak a szélviharban, az öreg föld döng a megrázkód-tatás alatt és a levegőben kavargó havon

keresztút reszketve pislognak az el-el tűnő sápadt csillagok.

Pokoli disharmónia!

Az ember?... ilyenkor tehetetlen tömeg; elfelejt imádkozni szorongó félelmében..... egy-egy hóforgatag odacsapódik az ablaküveghez, — kíséretében a szél süketítő süvöltése..... reszkezz ember ez a világ vége!

A Molnár Lukácsék tárva-nyitva feleddt nagykapuját bambán taszítja be a vén kocsis. Ugysem jár erre már senki.

Benn a házban egymásba rakott kezekkel ülnek Molnár Lukács gazduram, meg a felesége Eszter asszony.

— Egy volt, az is elveszett! — sóhajt fel az öreg gazda.

Az asszony sir.

Be másképp volt ez más karácsonykor — mondja — mikor még itthon volt a kedves Eszterikém; — nem meri mondani, hogy Eszterikém, mert az öreg hallani sem akar róla..... azóta.

* * *

Egy szegény rongyokba burkolt asszony közeledik a faluhoz a rettenetes zivatarban, keblén szorongat egy kis batyut melyet hótól csapzott hajával is takargat; fel-fel bukik egy-egy hófúvásban, de sápadt ar-

cza megint neki pirul valami belső láztól vagy tán a hidegtől..... neki menni kell!

Ki lehet, hogy ily istenitélet időben nem tért fedél alá?! — talán angyalcsináló a ki viszi haza az ártatlan porontyot — úgy sem fizet már érte többet senki sem.

Már nem. Az, aki tartotta, az a hitvány most tán egy angyallelkű nő törvénytse-rinti jogos élettársa!

Jog a rabló kezében!

Ugy van — és szennyes kezével meg-érinti a hófehér női nyakat és dicső multja eseményeit hosszan tárja elébe. Csak egyet nem, hisz az régen volt — a mult esztendőben. — Játék volt az egész a — becsülettel.

Kifáradva érkezett az asszony a völgyből a dombra s azon keresztül a faluhoz; aztán nagy nehezen elvánszorgott a Molnár gazda házáig, s igyekezett bejutni a lazán egymásra vetett kapu szárnyak között. De csak annyi rés támadt azon, melyen egy kis gyermek férne be.

Ne dobja-e be? — Nesztek itt van az eltaszított anyának ártatlan gyermeke, — az unokátok: ezen tanakodik, — Hanem ez alatt az öreg kocsist figyelmessé tette a kutyák csaholása, hogy valami házból kivert lélek jár itt.

rülmény, melyet a tanítványok kisebb száma hoz magával.

Mindennek a magvát kivéve előttünk áll a legtisztább igazság: *ha az iskola jó, jó a tanító is. Ezt aztán meg lehet fordítani is: ha az iskola rossz, rossz a tanító is. Szóval a tanító minősége nem oka, hanem következménye az iskola minőségének s bátran lehet állítani, hogy az iskolai tanítás eredménye nem mindég a tanítók minőségétől hanem inkább a tanítók számától függ.*

Ez világos. Ha — ugyanis — több a tanító, kevesebb gyermek jut egynek — egynek a vezetése alá s a kevesebb több eredményt tud felmutatni.

Sokan azt vallják, hogy a tanító elvégezheti a dolgát a több gyermekkel éppen úgy, mint a kevesebb.

E a vélekedés megállhat akkor, ha az a kérdés, hogy hatvan, vagy nyolevan gyermeket tanítson-e a tanító? — de a vélekedő pedagógiai érzékét és tudását igen rossz színben tünteti föl, ha arról van szó, hogy nyolevan, vagy százhatvan gyermeket tanítson-e egy ember?

Az iskola terén ugyanis, távolról sem érvényesülhet az az elv, mely szerint: „nincs az a rakott szekér, melyre egy nyalábbal ne férne.“

A tanítás szempontjából a hatvan gyermeknél a nyolevan nem oly sokkal több, mint már a nyolevannál — teszem fel — a száz, mely már túltömötté teszi az iskolát és kockáztatja a tanítás sikerét.

Mégis mit tapasztalunk?

Iskoláink, főleg felekezeti iskoláink csaknem kivétel nélkül túltömöttek.

Nem kell messzire mennünk, hogy példát lássunk.

Heves iskolái annyira túl vannak zsúfolva, hogy azon csodál-

kozik a szemlélő, hogy a tanítók csak valamelyes eredményt is fel tudnak mutatni.

De beszéljenek a számok:

Az első fiú-osztályban van 126 növendék.

Az első leány-osztályban van 120 növendék.

A második vegyes osztályban van 170 növendék

Az egyteremben tanított III. IV. V. VI. fiú osztályban van 120 növendék.

Az egyteremben tanított III. IV. V. VI. leány-osztályban van 120 növendék.

A külvárosi iskolában van 176 növendék.

Összesen tehát 812 növendék.

És tanító?

Szintén összesen: 6.

Egy tanítóra tehát átlag jut 135 tanuló.

A törvény értelme szerint pedig az egy tanító által vezethető tanulók legmagasabb száma 80 lehet.

Tehát Heves igen el van maradva népiskoláival és segítve a bajon csak akkor lesz, ha:

A két első osztályból három első osztályt szerveznek s lesz I. fiú — I. leány és I. vegyes osztály. (Még ugyanis lenne egy-egy teremben nyolevan növendék.)

A II. vegyes osztályt három felé kellene osztani oly formán, hogy két nem szerint, elkülönített II. osztály szervezhetnék 70 — 70 növendékekkel. A maradék 30 növendék pedig a III. osztályával egy teremben taníthatnék. (S lenne II — III osztály.) Így a IV. V. VI. osztály túlszűfoltóságán is lenne segítve. A III. IV. V. VI. leányosztály szintén két felé kellene választani. A külvárosi (krakói) iskola baján segíteni már nagyobb gondot ad, mert, ha — mint tervbe van véve — Császon nyílnék iskola, az legfeljebb (e szám biztos adatokon alapul) 45 növendéket venne el és még

mindég maradna 131 gyermek, ami egy tanítónak igen sok lévén fel kellene állítani a krakói második termet is.

Ezek szerint tehát legkevesebb 12 tanító kellene Hevesen ahhoz, hogy legalább türethőknek mondhatnánk a népoktatásügyi állapotokat.

Mikor érjük ezt el?

Nem lehet tudni!

Miért?

Mert mint igen sok helyen úgy Hevesen a népoktatás az amire legkevesebbet adnak, pedig pedig — kifordítom a „legnagyobb magyar“ egy véleményét — előbb gondoskodjunk a nép szellemi kiképzéséről s csak aztán kívánjuk tőle, hogy belássa miszerint nem egészen szükségtelen valami az — asphalt sem.

SZÍNHÁZ.

Egy pillanatig azon gondolkodtunk, hogy ezt a rovatot mai számunkból egészen kihagyjuk, mert az a kis törzsközönség mely rendszerint színházba jár személyesen látott mindent, — tehát dicsérni, — gáncsolni előtte felesleges, a többit pedig hogyan is érdekelné egy kis referáda, ha maga a színház sem érdekli.

Hogy mágis megemlékezzünk e hét színházi eseményeiről, tesszük azért, mert derék színészeink igazán nem érdemelnék, hogy a közönség miatt őket is negligáljuk és mert megakarjuk mondani nekik, hogy nem az ő hibájuk, ha telt házat nem vonzottak, hanem a közönségé, különösen a magasabb rétegé, mely affektál azzal, hogy ő csak pesti színházban szeret valamit megnézni, — még ott se mindent, — hiába de így van, ez vidéki nyavalya, orvosi műnyelven úgy hívják hogy: affektatio Budapestiniensis.

Pedig van egy szavam a közönség távol maradt részéhez: Szilágyi Dezső társulata és repertoárja van olyan, hogy nem csak nekünk, de magasabb igényekhez szoktatott publikumnak is teljesen megfelel.

Lássuk csak:

Mult Szombaton este „A Sherri család“ operette újdonság került színre, melyben különösen Betleni (Aurillac) és Balla Mariska (Katalin) „Katharine“ duettja tet-

Bizony az, — kitagadott!

Kerüljön hát belül, aztán mit akar? szól mogorván.

Az fulladt, rekedt hangon mondja, hogy könyörüljön rajta, adjon neki valami félre eső zugban csak egy éjszakára szállást, — érzi hogy holnap ugyanis tovább megy — hosszú nagyon hosszú utra.

Az öreg a saját vaczkában vet neki ágyat.

A csecsemő mindjárt otthon érzi magát, elszunyad az ártatlan; otthon és mégis idegen helyen!

Az asszony meg vadul, forgatja szeméit, hányja, veti magát a fekvő helyen s az öreg egy szót sem tud belőle kicsikarni, hogy hát honnan jött, kicsoda? Pedig emlegeti, hogy az ő jó gazdájának is volt egy lánya — kiről most sem akar hallani, mert hát megbotlott szegény; az anyja meg mindig sir utána!

De az asszony hallgat, — elszenderedett, — ez most nyavalyás, gondolja az öreg.

Másnap aztán jelentést tesz az idegen érkezetről. Nem tudja, hogy kicsoda, de hát szállást adott neki; azt ígérte, hogy reggel tovább készül. Hanem meg se mozdul úgy fekszik ott, mint egy halott.

Boldog, — ha halott.

Először is Eszter asszony készül megnéz-

ni a jövevényt! Ő van itt fenn legkorábban, keveset tud aludni mióta a leánya világgá ment, jó szíve még jobbá lett a nyomorultak iránt, — segíti az elhagyottakat, ki tudja hát ha..... nem meri tovább folytatni zokodásba ful. Ha nem azok a balsejtelmek, a mik ilyen alkalmakkor elfogják most is feltámadnak lelkében.

Szent Isten, ha a lánya jönne így egyszer ide azzal a szegény porontyval: tárt karokkal fogadná, elrejtene a férje dühe elől, titokban tartaná a ház valamelyik zugában..... és elkezd zokogni.....

Szíve összeszorul, mikor a vaczkon heverő esontvárról lerántani készül a takarót, — arca elsápad és hideg verejték üt ki homlokán, — majd kezét reszketve nyújtja az egymás mellett fekvő két rongyhalmaz felé — lerántja róluk a takarót... elborzad a látványtól, — szívéhez kap, tántorog egyet — kettőt aztán oda zuhan az élettelen tetem mellé.

Erre a kis gyerek éktelen sirásban tör ki, mintha érezne valamit.

Nem tudom ebben a pillanatban nem megfordult-e az a „h i t v á n y“ hullámos párnái között.

Az öreg kocsis segíteni akar, de már későn; olyat bukott az asszonya, hogy

onnan többé föl nem kel, elállt a szíve dobogása — vége neki.

Rohan aztán az öreg az urához, hogy kicsoda rettenetes dolog történt odalenn, mire Molnár Lukács nagynehezen fölczihelődik s utána néz a bajnak.

Sápadt arccal némán emeli fel asszonyát, de az visszahanyatlik; kiveszi keszkenőjét a zsebéből, letörli vele azt a két könyecseppet, mely első és utolsó volt életében, még egyszer mereven néz Eszter asszonyra, aztán utolsó szava ez:

— Vigyótek azt a fatytyut a konyhára tartásatok el ott.

Nem is volt több szava azon túl soha — se nem kérdett, se nem válaszolt, olyan volt mint egy élő halott.

... Csak egyszer hallották a pásztorok a hangját, egyetlen egyszer, akkor is mikor egy borongós nyári eszén a császi határban való bolyongtában — belezuhant egy elhagyott pusztakutba.

Meghalt, — ám az apai átok él az unokában.

Sz—ts.

szett és itt különösen meg kell jegyezni, hogy Betleni László, ki egyébként ritkán találja fel magát teljesen a szerepében — igen ügyesen és jellemzően alakított. — Vasárnap Tóth Ede híres népszínművét: a „Falu rosszat” — Hétfőn Beyerlein katonai drámáját: A „Takarodót” adták. — Kedden egy bohózat: A „Sabinnók elrablása.” — Szerdán pedig Heyermans nagy-hírű sensatiós drámája a „Ghettó” került színre, mely utóbbi Havass Jenő jutalomjátéka volt. Igen jó volt benne Zachel (Vágó) a ki egy vén vak zsidót személyesített és Rafael (Havass) ki többször különösen az erősebb kitérőseiben sok tehetséget árult el. — Csütörtökön egy kacagtató bohóság A „Hires turista” került sorra. — Pénteken pedig Balla Mariska jutalomjátékául „Lotti ezredesei” — mely ben a jutalmazandó sok tapsot és gyönyörű virág csokrot kapott. Dicsőrnem felesleges.

Nem azért nem soroltam fel az egyes darabokban ügyeskedő szereplőket, mert talán nem érdemelnék, de mert általában akarom őket kiemelni, u. i. mindig és mindenkor igen jók voltak: Balla Mariska, Rándy Rózsi, Lendvay Ferike. — A férfiak közül Szilágyi Dezső, Vágó és Hérics. Egyes alkalomkor igen jól állották helyüket: Betleny, Havass, és Sz. Kovács Gyula. A kar bizony általában győnge.

Sajnálattal tudatjuk, hogy összesen még csak 2 estét át lesz szerencsénk a társulathoz, nevezetesen Vasárnap a „Csikós” s végül Szilágyi Dezső jutalomjátékául Molnár Ferencz kacagtató óriási sikert ért darabjára „Doktor ur”-at adják elő.

A ki csak teheti menjen el, mind a két darab és a szereplők is nagyon megérdemlik.

Forton.

H I R E K.

— **Hevesi bucsu** e hó 24-én, Keresztelő Szt. Jánosra szokott tartatni. Az idén szokatlanul csendesén folyt. Csak egy két duhaj legény zavarta meg a csendet; de nagyobb összeütközésre nem került a dolog.

— **Dobó-szobor.** Javára kibocsájtott gyűjtő iverk már mind leszámoltattak. Eddigi gyűjtés eredménye 40,439 korona 43 fillér. Azonban bármely nagy ezen összeg mégis kicsiny arra, hogy a nagy Dobóhoz méltó szobrot emeljenek.

— **Gyászrovat.** Folyó hó 17-én hunyt el Ujfehértón Adler Péter, ki hosszú éveken át megyénkben Tarna-Szentmiklóson és Erdőtelken lakott. A megboldogult nemcsak körünkben, hanem utolsó terület-helyén, Szabolcsmegyében is a legnagyobb tiszteletnek örvendett; páratlan jósága által jó hírnévre tett szert. Utolsó óhaja lévén, hogy itt hevesen aludja örök álmát és annak megfelelően hátramaradt családja idehozatta, hol e hó 20-án végbement temetése alkalmával városunk minden rétegéből, de még a vidékről is sokan megjelentek. A temetőben Braunfeld erdőtelki rabbi ecsetelte az elhunyt érdemeit és a helybeli kántor megható imát mondott az elhunyt lelki üdvéért. A megboldogultnak özvegye és gyermekei valamint a számos rokonság, leljenek vigaszt az általános mély részvétben. Aldás emlékére!

A gyászoló család a következő gyászjelentést adta ki:

Özv. Adler Péterné, szül; Klein Eszter úgy a maga, mint az alulírottak és az egész rokonság nevében is fájdalomtól elített szívvel jelenti a legjobb férj, apa, nagyapa, testvér és rokonnak Adler Péter szabolcsvármegye törvényhatósági bizottsági tagjának példás élete 64. boldog házasságának 31-ik évében hosszú, kinos szenvedés után folyó hó 17-én történt gyászos elhunytát. A megboldogult hült tetemeit folyó hó 20-án reggel 9 órakor Hevesen fogjuk elhantolni az izr. temetőben. Ujfehértó, 1904. évi június hó 17-én.

— **Belratkozás.** Az egri állami felsőbb leányiskolában az előjegyzés esetleg beiratás, június 25-étől július 5-ig, naponként 9—12 óráig eszközöltetik. Figyelmébe ajánljuk az érdekelteknek, hogy a fenti terminust ne hagyják figyelmen kívül, mert esetleg érdekeik esorbát szenvedhet.

— **Czimbalom lopó.** Bunkó Berezi gyöngyösi cigány őrizetlenül hagyta czimbalmát, gondolva, hogy a nem könnyű hangszert nem emelik el. Pedig csalódott, mert egy reggel hült helyét találta. A nyomozás kiderítette, hogy a tettes a czimbalmot Pestre vitte és ott potom áron el is adta. A tettest elfogni még nem sikerült.

— **Kivívta az „egri” nevet.** A „Budai Dalárda” 40 éves fennállásának emlékünnepe, pályázatot hirdetett egy mű-dalra. 27 mű érkezett be. Ezek közül a bíráló-bizottság a „Dal a dalról” című műnek ítélte. A jelíges levélből kitént, hogy a szerző Pogátschnigg Gudió az egri főszékes-egyház karnagya.

C S A R N O K

H. é. strófák.

Fontos egy hónap, Junius hónap,
A gyermeknek, a tanítónak,
Ki mit tanított, ki mit tanult meg...?
Soknak a dolga bizony balul megy.
Míg a tanító gyereket buktat,
Nagyképű elnök tanítót oktat:
Mindegyik gáncsol — néha jutalmaz,
Szóval mutatja: milyen hatalmas,

A családokhoz megjön a vendég,
Kicsi diákok nagyobb levették,

Vigan az egyik, — sirva a másik,
Kiket „gyölölte k” a tanár bácsik.

...Junius itt van, — itt van a vizsga,
Vizsgázott ő is Balla Mariska,
Vizsgálja tárgya: táncz és az ének,
Csak gratulálunk szép sikerének.
Táncza tüzes volt, bályos az ének,
Izzadtak tőle censored vének
Meghozta szépen a Pesti Hirlap
Ott pedig már csak igazat irnak.

* * *

...Betörök jártak a parochiába’ —
Vallás, — jámborság bizony hiába!

Káplán ur bizton valamit forral,
Asztala telve kávéval, borral,
De mert egyedül méh se’ szed mézet,
Hogy vendég lenne utána nézett!
S mire megjötték ő és a vendég,
Étel-italját tovább emelték;
Morálja ennek, feledni vétek:
Első a vendég, aztán az étek.

...A nyári szinkört harangnak szántam
— Így hozta azt ki algebra számtan,
Kongani jobban cseppet se kétes —
Mint üres szinkör, harang se képes.

Pedig a játék igazán rendes
Tanum a köznép, a szabó, hentes,
... Hoznék tanut én előkelőket,
— De sohse’ láttam színházba őket.

Hogy még mi történt nem az én gondom,
Hirrovatunkat biz’ én nem rontom, —
Azt majd megírja az akit illet,
Én meg megugrom mielőbb innet.

Krónikás,

A „PESTI NAPLÓ” új karácsonyi ajándéka

— A magyar —

Festőművészet Albuma.

Páratlan diszú, külső kiállításában és belső tartalmában egyedül álló remekmű az, a melyet a „Pesti Napló” az 1904. év karácsonyára szánt meglepetésül, olvasóinak. Eddigi karácsonyi ajándékainak díszes sorozatát folytatja most a „Pesti Napló,” új és minden eddigi ajándékot messze túlszárnyaló díszművel, melynek címe ez lesz:

A Magyar Festőművészet Albuma

A magyar festőművészet remekeinek gyönyörű foglalatja lesz ez a páratlanul álló díszmunka, amely a magyar festés remekait fogja felölelni a XVII. század nagy magyar festőitől, Kupeczky-től és Mányóky-tól kezdve egész a jelenkorig, amikor Munkácsy Mihály, Székely Bertalan, Lotz Károly, Benczur Gyula, Madarász Viktor és Zichy Mihály vezetésével hatalmas gárda szolgálja a magyar festőművészetet. A magyar irodalomban nincs még olyan mű, amely a magyar festőművészetet ilyen gazdagságban mutatja be. Ötven nagyszabású festményt szemelünk ki, amelyet mesteri kivitelű

ötven műlapon

mutatunk be a magyar közönségnek.
Az ötven műlap nagyrésze gyönyörű

sok színnyomású kép

lesz, olyan, mint amelyek a Vörös-

marty-Albumot eseménynyé avatták a magyar könyvpiacra.

Ezenkívül a magyar festőművészet történetét a könyvben elsőrendű esztétikusaink érdekes és népszerű előadásban fogják bemutatni. A szöveget számos festménynek a szöveg közé nyomott másolata fogja kísélni, úgy hogy az ötven többszínnyomás műlappal együtt A magyar Festőművészet Albuma a leggazdagabb és legdíszesebb tára lesz a magyar festőművészetnek. A „Magyar Festőművészet Albumát” meg fogja kapni a Pesti Napló minden előfizetője, aki az év végéig, akár havonta is, de állandóan és megszakítás nélkül előfizető marad. Minden félreértés elkerülése végett azonban meg kell jegyeznünk, hogy azok az új előfizetők akik az 1904. évre szóló előfizetésük fejében a Vörösmarty-Albumot megkapták, a Magyar Festőművészet Albumára csak úgy tarthatnak igényt, ha egy további egész évre előfizetnek.

A Pesti Napló előfizetési ára egész évre 28 kor., félévre 14 kor., negyed 7 kor., egy óra 2 kor. 40 fillér. — Szerkesztősége és kiadóhivatala:

BUDAPEST, VI. ANDRÁSSY UT 27. SZAM ALATT VAN.

